

Introductie.

Harald Leeuwis start, in de functie van moderator, het programma met een aantal vragen.

Allereerst worden de gesprekspartners gevraagd zich voor te stellen:

Kim de Lange is opleidingsmanager bij het ROC-Amsterdam. Daarnaast zit ze in het marktsegment ?? van het SBB, onderwijscluster mbo.

Dennis Fontijn is coordinator medische diagnostiek aan het HLO Amsterdam, Daarnaast heeft hij zitting in het LOBEM (Landelijk Opleidingsoverleg Biologie en Medisch Laboratoriumonderzoek en Biotechnologie) van de DAS (Domein Applied Science) voor het hbo.

Pascal Schippers is organisatorisch manager Klinische Chemie (KC) in het LUMC.

Daarnaast is hij lid van het bestuur van de NVML.

De samenwerking tussen scholen en laboratoria intensiveren. Wat is hierbij nodig?

Kim: Hierop is geen eenduidig antwoord. Het is moeilijk om aan de studenten een goed beeld te geven van het werkveld. Er zijn wel samenwerkings- en overleg-groepen maar daarin is sprake van de 'usual suspects'.

Dennis vindt het een mooi moment om de samenwerking landelijk te trekken. Er is al regionaal overleg. Voor het aanhaken van de scholen bij de vorderingen in het werkveld hebben beiden elkaar nodig. Sommige onderwerpen, bijvoorbeeld Big Data, is beter in het werkveld te laten zien aan de studenten.

Pascal zie de taak van de scholen om studenten klaar te stomen voor het vak. Echter rammelt het met de aansluiting op de praktijk. Streven is alle studenten dezelfde kansen te bieden. De studenten hebben geen goed beeld van het vak. Hierdoor ziet hij Medisch Microbiologisch opgeleide studenten voor hun stage bij het Klinisch Chemisch laboratorium aankloppen. Probleem is dat het curriculum Medische Microbiologie (MM) en het profiel van het Klinisch Chemisch niet matchen.

Dennis reageert dat dit probleem heel herkenbaar is. Voor opleidingen is het een dilemma wat te doceren, research of diagnostiek. Sommige opleidingen kiezen er voor om alleen één richting (b.v. MM) te doceren afhankelijk van de regio. Niet alle technieken kunnen de scholen in huis halen, dit is te kostbaar.

Kim herkent de dilemma's van de aansluiting. De mbo-opleiding verloopt tegenwoordig meer gelijk aan de hbo-opleiding, breed met keuzes. Echter op het moment dat de student de keuzes moet maken is het resultaat hiervan in het werkveld onbekend. Voor studenten is het veel aantrekkelijker om de oude technieken te laten zien dan een robotstraat.

Wat zijn de verwachtingen voor de toekomst?

Pascal haakt hiervoor in op de opmerking van Kim. Robotstraten maken het werk juist interessanter. Laboratoria moeten zich openstellen. Laten zien wat ze doen en wat het werk inhoudt. Afstemming in dialoog tussen laboratoria en opleiding.

Dennis vindt dit heel herkenbaar. Het beroep veranderd. Er zijn andere competenties en skills nodig. Hiervoor is afstemming tussen laboratoria en scholen noodzakelijk. Voor de opleiding is de robot (buisje er in buisje er uit) te weinig interessant, maar er zit meer achter.

Kim ziet een kans in het, als docent, mee kunnen lopen op een laboratorium. Hierbij de vraag stellend: wat verwacht het laboratorium dat de student kan? Deze vraag moet vaker gesteld worden, er is meer afstemming nodig. Scholen doen hun best maar vaak zijn er toch mismatches. Er zijn veel keuzes. Scholen willen binden en boeien. Er is nog iets te winnen